

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/166/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814206529
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8814206529.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ul. Pribinovej č. 25, proti žalovaným 1/ Y. B., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v Y. č. XXX a 2/ N. B., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v Y. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom v Bratislave, na ul. Fedinovej č. 9 o zaplatenie sumy 846,55 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 14.01.2015 č. k. 11C/115/2014 - 48 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Vedľajšiemu účastníkovi sa p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia vo výške 20,03 Eur a žalobca je p o v i n n ý ju zaplatiť advokátskej kancelárii HKP Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave na ul. Sasinkovej č. 6

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovaným náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 142,78 Eur.

Výrok o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania v celkovej výške 142,78 Eur za dva úkony právnej služby.

Proti tomuto rozsudku, a to konkrétne proti výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov priznaná nebola. Ako dôvod uviedol, že priznanie nároku na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi je v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania. Náhrada trov v sporovom konaní sa spravuje primárne zásadou úspechu, popri ktorej zákon pripúšťa niektoré výnimky. Z hľadiska výsledku konania vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu, či neúspechu v tomto konaní žiadny vzťah a teda z rozhodnutia mu neplynie žiadne právo či nárok. Ustanovenie § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. neznamena vytvorenie ďalšieho plnohodnotného účastníka v konaní ale predstavuje len právny rámec postavenia vedľajšieho účastníka z hľadiska dôvodu, pre ktorý tento do konania vstupuje. To je účel priznania procesných práv vedľajšiemu účastníkovi a preto nie je možné aplikovať zásadu úspechu v tomto konaní pri rozhodovaní o náhrade trov na vedľajšieho účastníka, lebo tento vo veci samej úspech alebo neúspech nemal. Jeho postavenie sa rozhodnutím vo veci samej logicky nezmenilo a preto použitie ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. je vylúčené. Uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajším účastníkom je v tomto prípade aj v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje výsledok účelovosti jeho postupu a zneužívanie ustanovenia § 93 ods. 2 až 4 O.s.p. evidentne motivovaného

snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. Údajné náklady na zastúpenie občianskeho združenia vystupujúceho ako združenie na ochranu spotrebiteľa advokátom v žiadnom smere nepredstavujú účelne vynaložené trovy. Samotné združenie má byť spôsobilé na ochranu spotrebiteľa v rámci súdneho konania a to bez potreby splnomocnenia advokáta na jeho zastupovanie. Ak sa občianske združenie dá v konaní zastupovať advokátom, na čo má samozrejme právo, je povinné samé znášať náklady s tým spojené, nakoľko takto vynaložené náklady nemožno považovať za trovy účelné na uplatňovanie alebo bránenie práva. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom od 01.01.2015 v prípade ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu vyžaduje, aby súčasťou oznámenia o vstupe bol aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní lebo inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Nakoľko prechodné ustanovenia nezakotvujú nemožnosť aplikácie predmetného ustanovenia aj spätne je priamo aplikovateľné aj na prejednávaný prípad.

Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 212 O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

Novelou Občianskeho súdneho poriadku vykonanou zákonom č. 384/2008 Z.z., bola s účinnosťou od 15.10.2008 zavedená druhá skupina subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. Nové ust. § 93 ods. 2 O.s.p. však práve v prípade právnických osôb zameraných na ochranu práv spotrebiteľa, nevyžaduje preukazovanie právneho záujmu na výsledku sporu. Cieľom navrhovanej úpravy je, vychádzajúc z dôvodovej správy, rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov, ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu vstupovať do konania ako vedľajší účastníci. Dôvodom je fakt, že v danej situácii by bolo takmer nemožné preukázať právny záujem na výsledku sporu. V praxi ide hlavne o právnické osoby v postavení mimovládnych organizácií zameraných na ochranu jednotlivcov a skupín pred diskrimináciou, o združenia na ochranu spotrebiteľov a pod..

Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách nestanovuje, že združenia na ochranu spotrebiteľov musia mať právo vstupovať do sporov o individuálnych záujmoch spotrebiteľov ako vedľajší účastníci. Článok 7 ods. 2 tejto smernice priznáva týmto združeniam procesné práva, pokiaľ ide o ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov. Smernica teda nič nehovorí o prípadnej účasti združení na ochranu spotrebiteľov v individuálnych sporoch. Toto mlčanie sa ale v žiadnom prípade nedá chápať ako zákaz takejto účasti. Z článku 8 Smernice Rady č. 93/13/EHS vyplýva, že členské štáty môžu zaviesť opatrenia, ktoré sú priaznivejšie pre spotrebiteľa ako tie, ktoré sú stanovené v smernici. Takýmto opatrením môže byť aj pripustenie vedľajšieho účastníctva v konaní.

Vedľajší účastník v súlade s ust. § 93 ods. 3 O. s. p. do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Možnosť vstupu do konania je obmedzená len dobou trvania konania. Vedľajší účastník tak môže vstúpiť do konania kedykoľvek od momentu jeho začatia až do doby, kedy sa konanie skončí. Začiatok konania je daný dňom, keď došiel súdu návrh na jeho začatie alebo keď bolo vydané uznesenie, podľa ktorého sa konanie začína bez návrhu (§ 82 ods. 1 O.s.p.).

Vo veci sa nedá stotožniť s argumentáciou o nemožnosti priznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi pre rozpor s právnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania, ako

aj z dôvodu neúčelnosti týchto trov len preto, lebo vedľajší účastník je inštitúciou zriadenou na ochranu spotrebiteľa.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ust. § 93 ods. 4 O.s.p.. Vstupom do konania mu vznikajú i práva a povinnosti súvisiace s náhradou trov konania upravenou v ust. § 142 a nasl. O.s.p.. To znamená, že v prípade úspechu v spore mu môže byť priznaná náhrada trov konania a v prípade neúspechu môže byť zase zaviazaný na náhradu trov konania.

V prejednávanej veci žalobca v konaní úspech nemal, nakoľko jeho žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá. Preto pri rozhodovaní o trovách konania sa muselo vychádzať z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. S prihliadnutím na výsledok sporu žalobca je preto povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane úspešných žalovaných trov konania.

Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom, a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom. Právo každého na právnu pomoc v konaní pred súdmi je pritom základným ústavným právom upraveným v čl. 47 Ústavy Slovenskej republiky. Právnu pomoc advokáti poskytujú za odmenu, a preto je na mieste, aby v prípade, ak vzniknú zákonné predpoklady pre priznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, táto náhrada trov konania vedľajšiemu účastníkovi aj priznaná bola. V opačnom prípade by ústavné právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc pôsobilo odradzujúco, nakoľko všetky trov s tým spojené by musel znášať zo svojich prostriedkov.

Na právnu úpravu vyplývajúcu z oslovenia §93 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom od 01.01.2015 prihliadať nemožno, nakoľko vedľajší účastník vstúpil do konania z vlastného podnetu pred 01.01.2015, teda v dobe keď v tom čase účinný Občiansky súdny poriadok nevyžadoval ako súčasť podnetu aj súhlas účastníka so vstupom do konania.

Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p., rozhodnutie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením §142 ods. 1 O.s.p. a z tohto titulu úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,03 Eur. Predmetom odvolacieho konania nebola vec sama, ale iba trov v dôsledku čoho sa základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby (spísanie vyjadrenia k odvolaniu) vo výške 16,60 Eur znížila na 1 teda na čiastku 8,30 Eur (§10 ods. 1 §13 a ods. 2 písm.b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.). Po pripočítaní režijného paušálu za úkon vykonaný v roku 2015 vo výške 8,39 Eur a sumy 3,34 Eur tvoriacej 20% DPH, celkové trov vyvalované vedľajším účastníkom v odvolacom konaní dosiahli sumu 20,03 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.